

Wij heten van harte welkom

Deze keer kunnen we geen nieuwe leden voorstellen. Gelukkig zijn er wel weer een aantal aanvragen voor info binnen; o.a. naar aanleiding van de tentoonstelling in museum Slager. Zo zie je maar dat een actieve vereniging werft (kan werven).

Inrichten en openen: één beweging. Het AKKV in museum Slager.

Bij de rondleiding van tevoren leek het duidelijk: het ophangstelsel werkt met haken en touwtjes. Als we dan zorgen dat elk kunstwerk een ophangoog of een ophangkoord heeft zitten we goed: hangen aan de haak en dan stellen op de juiste hoogte. Maar zo simpel is het niet, blijkt op zaterdag 19 februari. Al het werk is verdeeld over de ruimte, zoals we het van tevoren gepland hadden. En dan blijkt dat er alleen haken zijn om de koorden aan een richel te bevestigen, en dat elk koord met een knoop aan het kunstwerk wordt bevestigd. En die knopen moeten dus op precies de juiste hoogte uitkomen om te zorgen dat de kunstwerken op gelijke hoogte komen!

En zo loopt al snel de planning volledig in het honderd: geen pauzes, gewoon doorwerken en hopen dat er verder niets tegenzit. Maar ja, één van de kunstwerken heeft geen oog of ophanghaakje, er is een lamp kapot en dat moet dus ook opgelost worden, de tijd gaat door en terwijl we nog bezig zijn komen de eerste bezoekers al binnen voor de opening. Werken onder hoogspanning, maar precies op tijd gaat de laatste vitrine dicht en kan het licht aan achter het glas in lood: aandacht graag, de opening begint. Een ruimte vol mensen (65 ?) en Ank die haar gedichten voordraagt, een verhaal vertelt en daartussendoor cello speelt. Mooi, alsof ze een aparte wereld weeft van licht en woorden en klank. En dan kunnen we ontspannen, iets drinken, eten van de hapjes die Charito heeft meegebracht en vooral met heel veel mensen praten. Leuk om iedereen bij de kunstwerken te zien, ook leden die ik nog niet kende zoals Magdaleen, Nelleke en Rafaël. En verder veel belangstellenden die meer wilden weten van het AKKV. Heel divers, elkaar aanvullend en misschien wel becommentariërend, al dat werk dat in die twee ruimtes hing en lag. Mooi om te bekijken en vooral boeiend om te zien hoe verschillende mensen naar dat werk keken. Een goede presentatie van het AKKV, vind ik. Niet iets om bij stil te staan maar om mee verder te gaan!

(Marleen van Berg)

Berichten uit de kunstwereld*** Kunstkoppen**

Het Fries Museum in Leeuwarden bezit veel portretten in alle soorten, maten en typen, vanaf de 16de eeuw tot nu. Tot het eind van het jaar is een selectie uit die verzameling te zien onder de titel *Kunstkoppen, Portretten uit de collecties van het Fries Museum*. De expositie is zo opgezet dat steeds twee of meer portretten een aspect van de portret(schilder)kunst laten zien. Dat kan bijvoorbeeld de techniek zijn, of het gebruik van symbolen op portretten. Er hangen werken van onder meer Céline van Balen, Gerard Groenewoud, Jan Mankes en Helen van Meene.

*** Kamerensemble versus Gamelanorkest**

Op 28 mei opent in het Gemeentemuseum Den Haag de tentoonstelling *Andere cultuur, andere muziek*. Instrumenten van verschillende culturen worden met elkaar geconfronteerd: een klein kamerensemble van 18de eeuwse Europese instrumenten staat tegenover een klassieke groep Indiase instrumenten, en Afrikaanse trommen ontmoeten luiten uit het verre Oosten. Een van de hoogtepunten is de Javaanse Gamelan. Een gamelanorkest bestaat voornamelijk uit slaginstrumenten zoals drums en gongs. In de 'Chamber of horrors' huizen vitrines met 'verboden' instrumenten. Zo is er een met schildpad beklede blokfluit en een trommel opgebouwd uit twee doodshoofdjes.

*** Herrijzenis**

Tijdens het museumweekend van 9 en 10 april a.s. is het mogelijk in het Bijbels Museum te Amsterdam een gratis kijkje te nemen bij de restauratie van het model van de Tabernakel. Het model is tussen 1842 en 1865 gemaakt door dominee L. Schouten, de grondlegger van het museum. Het model, dat 1/7 van de ware grootte meet en bestaat uit de tabernakeltent en een voorhof met poppen van mensen en dieren, is sindsdien een topstuk van het museum en uniek in de wereld.

*** Hofreizigers**

Het boekenkabinet van het Haarlemse Teylers Museum staat tot en met 26 juni in het teken van hofreizen naar de Shogun van Japan. Centraal staan de twee hofreizen die Engelbert Kaempfer maakte in de jaren 1691 en 1692, en waarvan hij verslag deed in zijn boek *Beschrijving van Japan*. Ook boeken van andere hofreizigers als Von Siebold en Overmeer Fisscher, die ruim honderd jaar later naar het land van de rijzende zon trokken, zijn te zien.

*** Eigen universum**

Tien jaar na de dood van de Haarlemse schilder Kees Verwey presenteert het Gemeentemuseum Den Haag een grote overzichtstentoonstelling. Alle aspecten van zijn oeuvre komen aan bod: stilleven, portretten, aquarellen en atelierstukken. Hij kwam Haarlem, en liefst zijn atelier, nauwelijks uit, want 'juist door de afbakening van de ruimte, waartoe men zich beperkt, krijgt men toegang tot die gebieden, die dieper gelegen zijn.' Een kom, een kan of een ei waren voor hem een onpeilbare bron van schoonheid. Het leidde tot een strikt eigen universum, waarmee de bezoekers van deze tentoonstelling vanaf 21 mei uitgebreid kennis kunnen maken.

*** Knus of kneuterig**

De kerk en de overheid hadden een onaantastbare positie, de samenleving was keurig verzuild en de moraal hoog in de jaren vijftig van de 20ste eeuw. Na de woelige jaren zestig kregen deze jaren het stempel van burgerlijkheid en kneuterigheid. Maar hoe was het nu werkelijk en wat was de betekenis van de jaren vijftig? Het Noordbrabants Museum in Den Bosch doet met de tentoonstelling *Knus Nederland in de jaren '50* een poging tot herwaardering. Daarvoor zijn tientallen fragmenten uit bioscoopjournaals, radio- en televisieprogramma's, foto's, kunstwerken en alledaagse voorwerpen uit de kast gehaald. De expositie loopt tot en met 22 mei.

Leeftocht

De tocht die je maakt terwijl je leeft, de weg die we gaan in de veertigdagentijd, de weg die de wereld om ons heen lijkt te gaan en tegelijkertijd het eten en drinken dat je nodig hebt om die weg te kunnen gaan. Voedsel om te overleven.

Met dit in het achterhoofd hebben kunstenaars gekozen voor de kunstwerken die u hier ziet. Kijk om u heen: dit wetend ziet u iets anders.

Een linsnede, mooie kleur, aparte manier van uitbeelden, maar waar is de leeftocht? U ziet het ritme waarin de handen van de kunstenaar werken die 'niet-ziend' laat zien wat ze voelt: de herinnering aan wat vroeger gezien is nu uitgebeeld in een ritme dat met de tijd mee gaat.

Een flamengodanseres? De dans zelf als inspiratie voor de kunstenaar, een religieuze beleving aan het eind van een processie.

En meer:

Het beeld van een vrouw zoals zij in het leven staat: haar leeftocht uitgebeeld;
resten van de arbeid van de mens in klei uitgedrukt als archeologische overblijfselen - gefotografeerd stelt het ons in staat om naar onszelf te kijken;
een abstracte weergave van dat wat ons richting geeft;
een zoektocht naar het mysterie dat de bron en tegelijk de kracht van alle leven is;
een vogel die nat ineengedoken op een tak zit;
een uitbeelding van de levensweg in verschillende sferen;
een voorouderarchief: beeld van dat wat we in ons leven meenemen zoveel kunstenaars als er zijn, zoveel manieren zijn er om 'Leeftocht' uit te werken. En zo kijkend leert u zowel de kunstenaar als het kunstwerk op een andere manier kennen. Zoveel mensen als er zijn, zoveel manieren om naar kunstwerken te kijken en er iets uit mee te nemen. De leeftocht van de kunstenaar, de inspiratie of dat wat de kunstenaar gezien heeft op haar reis. Deze kunst als expositie van het AKKV. Is dit dan spirituele, religieuze en misschien wel christelijke kunst? Wat is dat? De vereniging zegt daar niets over, het is een groep kunstenaars die bij elkaar iets herkennen en ieder werkt vanuit zijn of haar eigen bron. De kunst heeft betekenis voor degene die het maakt en krijgt opnieuw betekenis door degene die er naar kijkt: u gaat uw eigen tocht langs deze werken. (Marleen van den Berg)

Portret Annemie Konings

Discipline: keramist

Genre: abstraherende sculpturen

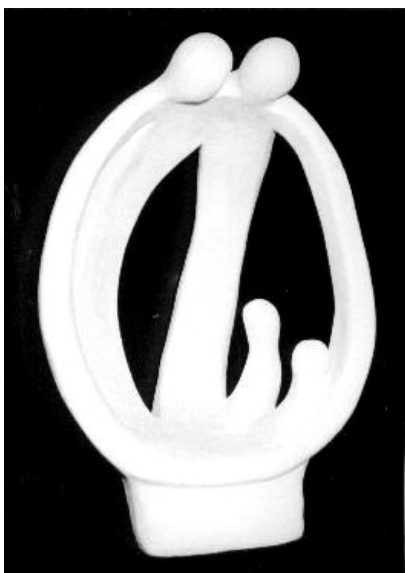
Atelier: Scheveningen, onder de Lourdeskerk

Een nieuw begin met vijftig!

Op haar achtste was ze nooit zonder een brood (klei) paraat en op haar vijftigste ging ze professioneel aan de slag met diezelfde klei. Een wonderlijk levensverhaal, maar waar gebeurd.

Op haar achtste liet ze haar grootvader kraaltjes bakken in een bloempot in de open haard, waarbij ze hem instructies gaf, nu heeft Annemie Konings haar eigen professioneel atelier met eigen oven.

Velen van u kennen Annemie als de eigenaar van de galerie voor religieuze kunst Ruach in Den Haag. Vandaag hebben we het over haar als kunstenaar.

Wording (30 cm)

De fascinatie voor klei was jong geboren.

Na een werkzaam leven als sociaal psychologisch verpleegkundige en moeder van vier kinderen heeft Annemie met de gedachte nu of nooit zich ingeschreven aan de Vrije Academie in Den Haag voor Keramiek en Glazuren. Daar volgde ze gedurende een aantal jaren de workshops monumentaal werk, sculpturen, glazuren etc.

De inspiratie en onderwerpen voor haar kunstwerken vindt Annemie in haar religieuze betrokkenheid bij de (katholieke) kerk. Een greep uit haar werk: doopschalen met kelk en ampullen (en voor de protestanten met kan en bekers), teksttableaus, kruiswegstaties, urnen, beeldengroepen (onder andere kerstgroeten, waarvan één permanent tentoongesteld in Krippana), figuren, symbolen in reliëf, een greep uit haar werk. Het liefst blijft Annemie dicht bij het gebruikte materiaal, dat wil zeggen dat zij lang niet altijd glazuurt. Gebruikte kleisoorten zijn gres klei, chamotte klei, steengoed klei. Haar opdrachten komen van verschillende kanten: kerken, stiltecentra, gevangnissen en particulieren.

Binnen de kerk is Annemie betrokken bij de moderne bewegingen. Filosofie en theologie hadden altijd haar interesse. Vandaar dat ze bijzonder gelukkig is haar bevoegenheid uit te kunnen drukken in symbolen die een religieuze, bindende functie kunnen hebben voor de gemeenschap. In haar eigen Lourdeskerk hangt permanent een gedachtenistableau in rode klei met 2x 7 symbolen, de gedachte en de concrete vertaling, bijvoorbeeld het Woord en de Handen. Concreet wordt dit in de liturgie gebruikt bij overlijden. De naam van de overledene wordt geplaatst naast het door hem/haar gekozen symbool.

Annemie is een Tilburgse, exponent van het bourgondische goede katholieke leven. We zijn blij dat ze zovelen van onze leden via haar galerie onder de aandacht heeft gebracht en al vele jaren betrokken is bij het wel en wee van onze vereniging. – Kathinka Minzinga

Dit nummer werd samengesteld door Rita Hulsman en Feike de Vries.

Kopij voor het volgende nummer (3-2005) moet uiterlijk voor 15 mei 2005 ingeleverd zijn bij Feike de Vries, Van Eeghenstraat 28, 2481, XS Woubrugge. Tel./fax: 0172-519105,

e-mail: feikedevries

Website

www.AKKV.nl

Data: best.verg.:

4 april en 23 mei

ALV: 25 juni

Kerkendag:

23 april

Bestuur:

*voorz.: Marleen

van den Berg

Aventijnhof 11

6215 ES Maas-

tricht

tel: 043-3440812

*secr.: Kathinka

Minzinga

Vinkenbos 13

4851 EP

Ulvenhout

Tel: 076-5142383

*penningmeester:

Cornelis Verhoe-

ve

banknummer:

1982.49.020 giro-

nummer: 190475

*leden:

Mario Veldpape

Maurice Pirenne